

Odločba Vrhovnega sodišča RS: Sklep I Up 168/2011

ZBIRNI PODATKI

Opravična številka: Sklep I Up 168/2011

Evidenčna številka: VS1013315

ECLI: ECLI:SI:VRSR:2011.UP.I.168.2011

Oddelek: Upravni oddelek

Datum: 23.6.2011

Področje: UPRAVNI SPOR

Institut: akt, ki se izpodbija v upravnem sporu - izbira izvajalca za administrativna, organizacijska in druga pomožna dela - akt poslovanja - napačen pravni pouk

Predhodna odločitev: Sklep UPRS I U 712/2010

Povezave: ZUS-1 člen 2. ZUP člen 2.

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Jedro

Odločitve organov, sprejete na podlagi predpisov s področja zasebnega prava (npr. OZ), kot je tudi akt o izbiri izvajalca administrativnih del, niso upravni akti oz. akti, ki se lahko izpodbijajo v upravnem sporu. V obravnavanem primeru je tožena stranka nastopala kot subjekt obligacijskopравnega razmerja z namenom, da z izbranim izvajalcem sklene (podjemno) pogodbo o opravljanju administrativnih del za Komisijo.

Izrek

I. Pritožba se zavrne in se potrdi izpodbijani sklep.

II. Tožeča stranka trpi sama svoje stroške pritožbenega postopka.

Obrazložitev

1. Z izpodbijanim sklepom je sodišče prve stopnje na podlagi 4. točke prvega odstavka 36. člena Zakona o upravnem sporu - ZUS-1 zavrglo tožbo zoper odločbo Ministrstva za gospodarstvo z dne 19. 4. 2010, s katero je bilo v 2. točki izreka odločeno, da se tožnik ne izbere za izvajalca za opravljanje administrativnih, organizacijskih in drugih pomožnih nalog (v nadaljevanju administrativna dela) za Komisijo za preizkus znanja za upravljanje energetskih naprav (v nadaljevanju Komisija).

2. Sodišče prve stopnje v obrazložitvi izpodbijanega sklepa navaja, da izbira izvajalca administrativnih del za Komisijo ni zadeva s področja upravnega prava. Tožena stranka je v obravnavani zadevi dala javno povabilo k oddaji ponudb ter neposredno povabilo tudi tožniku, z namenom, da z izbranim izvajalcem sklene pogodbo o opravljanju administrativnih del za Komisijo. S tem ni izvrševala oblastne funkcije oziroma javnega pooblastila. Odločba o izbiri je torej akt poslovanja, zato sodno varstvo ni zagotovljeno v upravnem sporu.

3. Tožnik v pritožbi uveljavlja bistvene kršitve določb postopka v upravnem sporu, zmotno uporabo materialnega prava ter zmotno ugotovitev dejanskega stanja. Poudarja, da je izpodbijano odločbo izdalo Ministrstvo za gospodarstvo, torej državni organ, na podlagi 207. člena Zakona o splošnem upravnem postopku - ZUP. Odločalo je o pravici (obveznosti ali pravni koristi) pravne osebe

in je v odločbo vneslo tudi pravni pouk o sodnem varstvu v upravnem sporu. Sodišče prve stopnje je zmotno uporabilo materialno pravo ter se napačno sklicevalo na Energetski zakon - EZ in Pravilnik o strokovnem usposabljanju in preizkusu znanja za upravljanje energetskih naprav (v nadaljevanju Pravilnik), zlasti njegov 41. člen. Vrhovnemu sodišču predlaga, da pritožbi ugodi, izpodbijani sklep razveljavi in zadevo vrne sodišču prve stopnje v nov postopek.

4. Tožena stranka v odgovoru na pritožbo zavrača pritožbene navedbe ter Vrhovnemu sodišču predlaga, da pritožbo kot neutemeljeno zavrne.

K I. točki izreka:

5. Pritožba ni utemeljena.

6. Po določbi prvega odstavka 2. člena ZUS-1 v upravnem sporu odloča sodišče o zakonitosti dokončnih upravnih aktov, s katerimi se posega v pravni položaj tožnika. Upravni akt po tem zakonu je upravna odločba in drug javnopravni, enostranski, oblastveni posamični akt, izdan v okviru izvrševanja upravne funkcije, s katerim je organ odločil o pravici, obveznosti ali pravni koristi posameznika, pravne osebe ali druge osebe, ki je lahko stranka v postopku izdaje akta (drugi odstavek 2. člena ZUS-1).

7. Tudi po presoji Vrhovnega sodišča izpodbijana odločba ni upravni akt oziroma akt, ki se lahko izpodbija v upravnem sporu. S to odločbo namreč ni bilo na oblastven način odločeno o pravici, obveznosti ali pravni koristi posameznika, pravne osebe ali druge osebe, ki je lahko stranka v postopku izdaje akta. Upravni akti po ZUS-1 tako niso tisti akti, ki ne vsebujejo (vsebinske) odločitve o materialni pravici, obveznosti ali pravni koristi določenega subjekta. Da gre za odločitev o upravnih zadevah (pravici, obveznosti ali pravni koristi s področja upravnega prava, glej 2. člen Zakona o splošnem upravnem postopku - ZUP) oziroma upravni akt, morata biti izpolnjena dva pogoja, formalni in materialni. Formalno so upravni akti le tisti akti, ki jih izdajajo državni organi, organi lokalnih skupnosti v izvrševanju javne funkcije oziroma nosilci javnih pooblastil. Materialno pa so to tisti akti, ki vsebujejo vsebinsko odločitev o z zakonom določeni pravici,

obveznosti ali pravni koristi določenega subjekta s področja upravnega prava (o upravni zadevi v smislu 2. člena ZUP) in s tem posegajo v njegov pravni položaj ter so utemeljeni na normi javnega prava, ki organ pooblašča za enostransko, oblastveno, posamično odločanje v javnem interesu.

8. Tožnik si tudi zmotno razlaga, da je bilo z izpodbijanim aktom odločeno o kakšni njegovi pravici, obveznosti ali pravni koristi s področja upravnega prava. V tem primeru je namreč tožena stranka objavila javno zbiranje ponudb in tožnika posebej pozvala h kandidaturi za izbor izvajalca administrativnih del za Komisijo, ni šlo za javni razpis za izbor koncesionarja ali drugega izvajalca javne službe, saj administrativne naloge za Komisijo niso z nobenim predpisom opredeljene kot javna služba. Na ta poziv so oddali ponudbe poleg tožnika tudi drugi kandidati, vendar tožena stranka ni izbrala nikogar. Izbira izvajalca del, ki niso javna služba, pa ni odločanje o pravici (obveznosti ali pravni koristi) s področja upravnega prava, temveč gre za pravna razmerja s področja zasebnega prava.

9. Niso torej upravni akti oziroma akti, ki se lahko izpodbijajo v upravnem sporu, odločitve organov, sprejete na podlagi predpisov s področja zasebnega prava (npr. Obligacijskega zakonika - OZ), kot je tudi akt o izbiri izvajalca administrativnih del za Komisijo, ki urejajo poslovanje organov v enakopravnem oziroma prirejenem položaju z drugimi subjekti. In ravno za slednjo situacijo gre v obravnavanem primeru, ko je tožena stranka nastopala kot subjekt obligacijskoppravnega razmerja z namenom, da z izbranim izvajalcem sklene (podjemno) pogodbo o opravljanju administrativnih del za Komisijo.

10. Na drugačno odločitev v tej zadevi ne more vplivati niti dejstvo, da je tožena stranka državni organ, saj niso vsi akti državnega organa upravni akti; da je izpodbijani akt oprla na 207. člen ZUP in da ta akt vsebuje celo pouk o pravnem sredstvu, v katerem je navedeno, da je zoper to odločitev sodno varstvo zagotovljeno v upravnem sporu. Napačna uporaba ZUP in posledično napačen pouk o pravnem sredstvu namreč ne moreta razširiti pristojnosti upravnega sodišča tudi na akte, za katere po ZUS-1 (pa tudi po kakšnem drugem zakonu oziroma Ustavi RS) sodno varstvo ni zagotovljeno v upravnem sporu.

11. Glede na navedeno je Vrhovno sodišče na podlagi 76. člena v zvezi s prvim odstavkom 82. člena ZUS-1 pritožbo zavrnilo kot neutemeljeno in potrdilo izpodbijani sklep sodišča prve stopnje.

K II. točki izreka:

12. Tožeča stranka s pritožbo ni uspela, zato v skladu s prvim odstavkom 154. člena in prvim odstavkom 165. člena ZPP v zvezi z 22. členom ZUS-1 sama trpi svoje stroške tega pritožbenega postopka.